

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

info@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
16.12.2020

ВИСНОВОК

про невідповідність судді Окружного адміністративного суду міста Києва
Векуа Нани Гуриєлівни
критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Окружного адміністративного суду міста Києва Векуа Нану Гуриєлівну (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя допускала дії, обумовлені корпоративною солідарністю.

Суддя вчинила дії, які негативно впливають на авторитет правосуддя та не доклала зусиль для усунення негативних наслідків цих дій.

Суддя не реагувала на відомі їй випадки недоброчесної або неетичної поведінки колег, покривала таку поведінку або відомі їй факти протиправної діяльності суддів, адвокатів, працівників органів правопорядку, нехтуючи відповідальністю не лише за свою поведінку, а за діяльність системи правосуддя загалом.

(підпункт 1.8 п. 1, підпункт 3.14 п.3, підпункт 4.13 п.4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

1.1. НАБУ проводить розслідування справи за фактами незаконних дій голови та низки суддів Окружного адміністративного суду м.Києва (далі - ОАСК), які мають ознаки тяжких злочинів - створення злочинної організації, захоплення влади, втручання у діяльність Вищої кваліфікаційної комісії суддів (далі - ВККС), втручання у діяльність судових органів. У межах цієї справи оголошено підозри голові суду Павлу Вовку та ще 6-ти суддям.

На офіційному сайті НАБУ опубліковані фрагменти записів з кабінету голови Окружного адміністративного суду м.Києва Павла Вовка, отриманих шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій (запис № [1](#), [2](#), [3](#), [4](#)).

Ці записи свідчать про систематичний протиправний вплив голови суду на суддів з метою винесення неправосудних судових рішень, узгодження з головою суду змісту рішень, винесення рішень на замовлення та в інтересах самих суддів та третіх осіб, протиправний вплив на ВРП, ВККС, Конституційний Суд України та інші факти використання суддями своїх службових повноважень у протиправних цілях.

Оприлюднені факти стали широко відомими в Україні та за її [межами](#), викликали значний суспільний резонанс та величезний суспільний запит на відповідну реакцію і покарання винних. У цих умовах для відновлення довіри до суду та підтримання авторитету правосуддя важливою була реакція самих суддів.

18.09.2020 щодо записів НАБУ [висловився](#) Пленум Верховного Суду, який практично одногосно зазначив: *“судовій владі завдано значної шкоди від змісту зазначених записів. Це несе в собі ризик серйозного порушення цінностей, на яких будується незалежний і справедливий суд, та зводить нанівець щоденні зусилля тисяч суддів з підвищення довіри громадян до суду”*.

21.07.2020 на офіційному сайті ОАСК опубліковано [повідомлення](#) під назвою *“Відкрите звернення суддів ОАСК до Президента України Володимира Зеленського”*, яке підписане *“судді Окружного адміністративного суду міста Києва”*. З нього випливає, що це звернення є реакцією **усього** колективу суддів цього суду на публікацію НАБУ записів з кабінету Павла Вовка та оголошення підозр 7-ми суддям цього суду.

У цьому зверненні, зокрема є такі тези:

“Сили, які фінансуються та направляються із-за кордону, відверто тиснуть на суспільство та державні органи, вимагаючи лише одного - призначення іноземців керувати українськими суддями і судами. Системність їхніх дій дає підстави говорити про існування плану, в якому Україні відведена не дуже почесна роль. Плану, метою якого є встановлення повного контролю за українською судовою системою із-за кордону та, таким чином, встановлення контролю над українською державою та її владними органами”.

Таким чином, замість відреагувати на зафіксовані факти кричущої протиправної поведінки, яка очевидно є несумісною зі статусом судді та справжнім правосуддям, судді ОАСК їх повністю проігнорували. Натомість у дусі теорії змов звели це все до вигаданого плану встановлення контролю над українською державою із-за кордону. Окрім надуманості цієї тези така позиція завдає шкоди надзвичайно важливій та

необхідній саме Україні співпраці з міжнародними партнерами у сфері правосуддя, що закріплено у Конституції, законодавстві та численних міжнародних договорах.

Щодо розслідування у зверненні вказано таке:

“Нас звинувачують у ганебних діях, проти нас налаштовують суспільство. Однак, хочемо нагадати, що всі ці звинувачення вже лунали рік тому й жодне з них не було доведено у суді. Гучні заяви не витримали звичайної юридичної перевірки. Зрештою, попри наше палке бажання та звернення з цього приводу до правоохоронних органів, минулого року справа, яку зараз знову роздмухують, так і не була передана до суду. Нам не дали можливості відстояти своє чесне ім'я - справу тихо «поховали» ті ж самі люди, які зараз знову виголошують гучні звинувачення”.

Ця інформація взагалі є недостовірною та маніпулятивною. Відомо, що досудове розслідування у цій справі завершено, а підозрювані Павло Вовк, Євген Аблов та Ігор Погрібніченко відповідно до ст. 290 КПК ознайомлюються з матеріалами справи та на момент опублікування цієї заяви не закінчили ознайомлення. А отже справа не “похована” і не проходила “юридичну перевірку”.

У публічному доступі немає інформації щодо особистої позиції судді, а отже, зовнішній спостерігач може сприймати це як повну підтримку опублікованої заяви, як те, що суддя не бачить проблем у тому, що зафіксовано на записах, натомість бачить у цьому розслідуванні бажання інших держав “захопити судову владу”.

Ця позиція не сприяє зміцненню довіри до судової влади та завдає шкоди авторитету правосуддя, що суперечить вимогам Кодексу суддівської етики та міжнародним стандартам. Зокрема, відповідно до п.п. 45-46 Висновку КРЄС № 21 (2018) кожен суддя несе персональну відповідальність не тільки за свою поведінку, але і за судову владу в цілому. Судді, як представники державної влади, зобов'язані повідомляти компетентні судові органи про злочини, які вони виявляють при виконанні своїх обов'язків, зокрема, про корупційні дії, вчинені колегами.

1.2. 17.04.2019 одразу [30 суддів](#) ОАСК не з'явилося на іспит до Вищої кваліфікаційної комісії суддів, вказавши підставою тимчасову непрацездатність. 21.05.2019 на іспит повторно не з'явилося [27 суддів](#) ОАСК. Відповідно до інформації ВККС усі вони знову обгрунтовували свою неявку тимчасовою непрацездатністю. В обох випадках суддя Векуа Н.Г. була серед тих суддів, які не з'явилися на іспит.

Із [оприлюднених](#) на офіційному сайті НАБУ записів з кабінету голови ОАСК Вовка, отриманих шляхом проведення негласних слідчих (розшукових) дій випливає, що така неявка була узгоджена серед суддів за рекомендацією Вовка з метою зриву кваліфікаційного оцінювання суддів цього суду. Це є логічним продовженням дій

Вовка, спрямованих на блокування роботи ВККС та саботажу кваліфікаційного оцінювання.

У зв'язку з цим існують обгрунтовані сумніви, що суддя дійсно не могла з'явитися на іспит, а її дії з погляду стороннього спостерігача виглядають як активна підтримка незаконних дій голови ОАСК.

2. Суддя допускала дії (бездіяльність) або ухвалювала рішення, маніпулюючи обставинами чи законодавством, або маючи економічну, корупційну чи іншу особисту зацікавленість в ухваленні (неухваленні) певного рішення

(підпункт 1.8. п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

28.05.2020 суддя ухвалила [рішення](#) у справі № 640/7411/20, яким визнала протиправними і скасувала деякі абзаци містобудівних умов та обмежень по проектуванню житлово-адміністративного комплексу по вул. Євгена Коновальця (раніше – Щорса), 30 у Печерському районі м.Києва, які стосуються знаходження ділянки в центрі столиці і необхідності отримати відповідні висновки від органів охорони культурної спадщини.

Згідно з [публікацією](#) видання “Наші гроші” під назвою “Забудовники запустили через ОАСК нову схему зняття обмеження по висоті в центрі Києва”, суддя дійшла висновку про відсутність правових підстав вважати, що ділянка знаходиться в Центральній планувальній зоні, оскільки Київрада не затвердила План зонування території центральної планувальної зони міста. Однак, як зазначається у публікації, планувальні зони у столиці визначені діючим Генеральним планом Києва: всього їх вісім, і перша з них – Центральна планувальна зона, у якій існує обмеження висоти будівель – не вище 27 метрів. У свою чергу плани зонування (або зонінги) розробляються на основі Генплану (у його складі або як окремий документ), який є основним видом містобудівної документації на місцевому рівні. Зонінгом встановлюються більш точні вимоги до забудови окремих територій (функціональних зон) населеного пункту, їх ландшафтної організації.

01.07.2020 суддя ухвалила [рішення](#) у справі № 640/10289/20, що також пов'язане із цим будівництвом. Вказаним рішенням суддя визнала протиправним та скасувала граничне обмеження у 27 метрів для висотності забудови, оскільки, на думку суду, відсутні правові підстави вважати, що об'єкт знаходиться в межах історичного центру міста, оскільки межі та режими використання історичного ареалу міста Києва не затверджено у встановленому законом порядку. Крім того, у рішенні теж вказано про відсутність

правових підстав вважати, що ділянка по вул. Євгена Коновальця, 30 знаходиться в Центральній планувальній зоні.

Згідно з [публікацією](#) видання “Наші гроші”, в обох випадках суддя просто підмінила поняття, видавши “встановлені Генпланом планувальні зони” і “встановлення меж та обмежень забудови Центральної планувальної зони Києва” за принципово відмінне поняття “функціональні зони”, що встановлюються в плані зонування території (зонінгу).

3. Суддя безпідставно допустила значні розбіжності у відомостях, поданих у майнових деклараціях за різні або ті самі періоди.

(підпункт 4.7 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Згідно з даними паперової декларації за 2015 рік (арк.295 [досьє](#)), у користуванні судді у звітному році перебувала квартира, загальною площею 54,8 кв.м. Водночас у електронній декларації за [2015](#) рік, суддя задекларувала право користування на іншу квартиру, загальною площею 67,99 кв.м.

4. Суддя не пояснила переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (його, членів сім’ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.

(підпункт 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Згідно з даними майнових декларацій за 2015-2019 роки, суддя щороку отримувала від своєї матері подарунок у вигляді готівкових коштів: у 2015 році – 84 300 грн; у 2016 році – 240 тис грн; у 2017 році – 280 тис грн ; у 2018 році – 210 тис грн; у 2019 році – 160 тис грн. Водночас згідно з [досьє](#), матір судді взагалі не отримувала доходів у 2013-2018 роках, а у 2008 та 2013 році вона набула у власність земельні ділянки та квартиру, що ставить під сумнів наявність у матері значних заощаджень.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка може вплинути на оцінку судді за критеріями доброчесності та професійної етики і потребує пояснення судді.

1. Відповідно до майнових декларацій за 2012-2014 роки (арк.269-294 [досьє](#)), суддя не задекларувала жодного житла, яке перебувало б у неї на праві власності, в оренді чи на іншому праві користування.

2. Відповідно до даних із [досьє](#), на ім'я матері судді записана квартира у м.Києві, загальною площею 79,2 кв.м (дата набуття – 12.06.2013), у якій з 01.11.2016 проживає виключно суддя. Крім того, у власності матері перебуває й інше майно:

- квартира у м.Київ (набута на підставі договору купівлі-продажу у 1999 році, загальна площа невідома);
- житловий будинок у с. Кримок Радомишльського району Житомирської області, загальною площею 92 кв.м (набутий на підставі рішення суду у 2009 році);
- дві земельні ділянки у с. Кримок, загальною площею 0,1125 га та 0,0932 га (набуті на підставі рішення Кримоцької сільської ради у 2011 році);
- дві земельні ділянки у с. Руликів Васильківського району Київської області, загальною площею 0,2027 га та 0,2068 га (набуті на підставі договорів купівлі-продажу у 2008 році);
- чотири земельні ділянки у с.Кодаки Васильківського району Київської області, загальною площею 0,0511 га, 0,0542 га, 0,2499 га та 0,1124 га (набуті на підставі договорів купівлі-продажу у 2008 році).

У Громадської ради доброчесності відсутні відомості про доходи матері судді до 2013 році, однак враховуючи те, що суддя не має власної нерухомості, користуючись майном матері, вказана вище інформація потребує пояснень від судді.

3. 21.05.2012 суддя ухвалила [постанову](#) у справі № 2а-5445/12/2670, якою відмовила у задоволенні позову "[Української правди](#)" до Апарату Верховної ради щодо оприлюднення списку депутатів, які отримали квартири за державний рахунок.

У 2012 році журналісти звернулися до Апарату ВРУ з проханням надати відкриту публічну інформацію про виділення службового житла народним депутатам шостого скликання з моменту набуття ними повноважень, а саме, вартість та площу службового житла (загальна площа квартири, кімнати тощо), виділеного кожному конкретному народному депутату (із зазначенням прізвищ, ім'я та по-батькові депутата). У відповіді на запит було вказано, що народні депутати шостого скликання отримали 15 службових квартир у будинку за адресою: м. Київ, вул. Срібнокільська, 24, з них: 5 - однокімнатних (загальна площа квартири - 41 кв.м, житлова - 17 кв.м), 7 - двокімнатних (загальна площа 69 кв.м, житлова - 27 кв.м), 3 - трикімнатні (загальна площа - 101 кв.м, житлова - 49 кв.м), вартість одного метра на той час складала близько 5 400 грн. Однак щодо народних депутатів України, які їх отримали, зазначені відомості надані не були, посилаючись на їх належність до конфіденційної інформації, поширення якої відповідно до частини другої ст. 32 Конституції України без згоди особи не допускається.

Відмовляючи у задоволенні позову, суддя не врахувала, що обсяг відкритості інформації про публічну особу є значно вищим, ніж обсяг відкритості інформації про приватну особу. Право громадськості знати інформацію про депутатів, які отримали житло за державний кошт, переважає право на приватність, оскільки йдеться про службовця, наділеного владними повноваженнями, оплата праці якого здійснюється за рахунок платників податків. При обранні на високу публічну посаду народного депутата України така особа автоматично погоджується з тим, що вона стає об'єктом підвищеної суспільної уваги. Інформація про доброчесність публічного службовця та його майновий стан є необхідною для усвідомленого політичного вибору і належної реалізації права вільно обирати та брати участь в управлінні державними справами. У зв'язку із цим, запитувана журналістами інформація була суспільно необхідною і повинна бути надана на запит.

Такий підхід відповідає також практиці Європейського суду з прав людини, відповідно до яких втручання у право на приватність особи можливе, якщо воно ґрунтується на законі, відповідає одному із захищених інтересів та є необхідним в демократичному суспільстві (зокрема, є пропорційним). Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях наголошує, що у громадськості є право бути поінформованим про аспекти приватного життя публічних осіб (*Karhuvaara and Italehti v. Finland*). При цьому у справах, що стосуються рішень державних органів обмежити поширення інформації, що втручається у право на приватність публічних осіб, Суд досліджує кілька аспектів – зокрема: наслідки оприлюднення інформації; чи є інформація вже відомою громадськості; ступінь шкоди, що буде завдана почуттям особи або її родини. Публічні особи, особливо професійні політики, добровільно і свідомо “відкривають” кожне своє слово та кожен вчинок для прискіпливого аналізу з боку журналістів та суспільства загалом (*Porubova v. Russia*).

4. 10.04.2019 суддя ухвалила [рішення](#) у справі № 640/20683/18, яким визнала протиправними та скасувала рішення Національного агентства з питань запобігання корупції щодо результатів повної перевірки декларацій народного депутата Вадима Новинського. У 2018 році НАЗК [вказало](#), що Вадим Новинський у деклараціях за 2015 та 2016 роки недостовірно задекларував належне йому майно на суму понад 8,6 млн гривень. Стосовно депутата було складено та направлено до НАБУ два обґрунтовані висновки про виявлені ознаки кримінального правопорушення.

У суді адвокати Вадима Новинського [вказали](#) про те, що при повній перевірці декларацій в агентстві не взяли до уваги пояснення нардепа та додані до них документи і «не дали оцінку кожному з представлених документів і пояснень». За результатами розгляду справи суддя вирішила, що оскаржувані рішення НАЗК є необґрунтованими, не відповідають усім фактичним обставинам, прийняті поза межами розумного строку,

недобросовісно, тобто, не відповідають критеріям правомірності рішень суб'єкта владних повноважень.

5. 11.02.2020 суддя постановила [ухвалу](#) у справі № 640/3041/20, якою шляхом забезпечення позову призупинила дію змін до постанови № 360 Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Згідно з [публікацією](#) видання “Наші гроші” під назвою “*Ахметівці знайшли суддю в Окружному, яка зупинила рішення НКРЕКП про плату за експорт електроенергії*”, вказані зміни зобов'язували експортерів електроенергії, серед яких найбільшим є група компаній ДТЕК Ріната Ахметова, оплачувати компанії «Укренерго» послуги за передачу електроенергії на експорт. 13.07.2020 суддя повністю [задовольнила](#) позов Акціонерного товариства «ДТЕК Західенерго» та визнала зміни протиправними та нечинними з моменту прийняття. 21.10.2020 Шостий апеляційний адміністративний суд ухвалив постанову, якою залишив зазначене рішення [без змін](#). У справі наразі триває стадія касаційного оскарження.

6. 21.08.2020 суддя постановила [ухвалу](#) про прийняття позовної заяви до розгляду та відкриття провадження у справі № 640/13316/20 за позовом гендиректора «ДТЕК Східенерго» Бориса Лісового до Національного антикорупційного бюро України про визнання дій детектива по складанню довідки про розмір збитків в справі «Роттердам+» протиправними.

Ще раніше, 17.06.2020, суддя Окружного адміністративного суду міста Києва Григорович П.О. [відмовив](#) у відкритті провадження у цій же справі, оскільки виходячи з суб'єктного складу сторін по справі і характеру спірних правовідносин, розгляд даної справи не належить здійснювати у порядку адміністративного судочинства. Серед мотивів відмови суддя вказав, що розгляд даної справи у порядку адміністративного судочинства вимагав би від адміністративного суду здійснення перевірки дотримання детективами НАБУ норм КПК України під час здійснення досудового розслідування у кримінальному провадженні №52017000000000209, судовий контроль за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у якому належить до повноважень слідчого судді. Незважаючи на це, 28.07.2020 рішення судді Григоровича П.О. було [скасоване](#) Шостим апеляційним адміністративним судом.

14.08.2020, після повернення справи з апеляційного суду, відбувся її авторозподіл раніше визначеному складу суду (судді Григоровичу П.О.). Однак з'ясувалося, що суддя Григорович перебуває у відпустці і у справі відбувся повторний авторозподіл. На цей раз суддею по розгляду справи було визначено Векуа Нану Гуриєлівну.

7. 24.04.2019 суддя постановила [ухвалу](#) у справі № 640/7082/19, якою шляхом часткового задоволення заяви про забезпечення позову. було призупинено

перейменування юридичної особи Почаївської Свято-Успенської Лаври, яка до 26.04.2019 мали вказати в своїй назві приналежність до Російської православної церкви.

З фільму-розслідування журналістів «Слідства.Інфо» «[Наралча кімната](#)». стало відомо, що у цей же час голова ОАСК Вовк почав планувати візит до предстоятеля Церкви Онуфрія, аби отримати від нього благословення. А його колега навіть припускав, що предстоятель церкви може дати їм «медаль».

Вовк: *«Чуєш, через кого до Онуфрія сходимо? Важливу ж справу для церкви зробили...».*

Як свідчать записи, 24.04.2019 Вовк разом із колегами поїхав на зустріч до митрополита Онуфрія. Примітно, що аудієнція відбувалася в робочий час суддів. Журналісти також дізналися, що це був не перший візит голови ОАСК до очільника проросійської церкви. Павло Вовк хвалився, що зустрічі з митрополитом Онуфрієм мав і раніше.

Вовк: *«Він навіть 100 грам наливав, якісь там канапки... Приємний такий дядько».*

З розмов, які відбувалися в кабінеті голови суду, також стало відомо, що деякі судді ОАСК різко негативно ставилися до отримання Україною Томосу.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до затвердження цього рішення, оскільки суддя не надала контактної інформації. Громадська рада доброчесності готова розглянути пояснення судді, якщо такі надійдуть.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)

16.12.2020 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 9-ма голосами з 15 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь 9 членів:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Жернаков Михайло
- 4) Марчук Антон
- 5) Мелких Едуард
- 6) Остапенко Дмитро
- 7) Савчук Андрій
- 8) Шепель Тарас
- 9) Якимяк Олег

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)